

na wszelkie widowiska i imprezy (teatr, kino, cyrk, imprezy sportowe itp.), oraz za należności hotelowe i pensjonatowe.

II. Tryb i zakres sprzedaży towarów i świadczenia usług w dniach 30.X. 1950 r. do 5.XI. 1950 r.

§ 9. 1. W okresie od dnia 30.X. 1950 r. do dnia 5.XI. 1950 r. włącznie konsumenci mogą nabywać również za banknoty opiewające na złote dotychczasowe następujące artykuły spożywcze i codziennego użytku: mięso, wędliny nietrwałe (kiełbasa zwyczajna, krakowska, serdelowa, parówki i inne wędliny nietrwałe) warzywa, jaja, tłuszcze, mleko, ziemniaki, chleb, sól, owoce, ryby, potrawy i napoje w zakładach gastronomicznych z wyjątkiem napojów alkoholowych (oprócz piwa), lekarstwa, książki, gazety i czasopisma, kwiaty, wianki i świeczki, a także — lecz tylko w kioskach — zapalki i papierosy.

2. Przy sprzedaży powyższych towarów obowiązują od dnia 30.X. 1950 r. ceny ustalone w nowym pieniądzu. Wobec tego przy nabyciu za banknoty dotychczasowe przyjmowane są one według stosunku 100 złotych dotychczasowych równe 1 złotemu w nowym pieniądzu.

§ 10. Przepis § 9 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie do należności za: gaz, elektryczność, wodę, przejazdy taksówkami i dorożkami, bilety widowiskowe, honoraria lekarskie, dentystyczne, położnicze, pielęgniarstwo oraz do opłat sanatoryjnych, szpitalnych, hotelowych i pensjonatowych.

§ 11. Należności za przejazdy w komunikacji miejskiej (tramwaje, autobusy, trolejbusy itp. środki lokomocji miejskiej), podmiejskiej, kolejowej, wodnej i lotniczej, jak również z tytułu opłat bagażowych mogą być opłacane od dnia 30.X. 50 r. godz. 0⁰⁰ do dnia 5.XI. 50 r. godz. 24⁰⁰ dotychczasowymi banknotami w stosunku przeliczeniowym podanym w § 9 ust. 2 tj. 100 złotych dotychczasowych równe 1 złotemu w nowym pieniądzu.

§ 12. 1. Listy i przesyłki pocztowe nadane po dniu 29.X. 1950 r. mogą być ofrankowywane również dotychczasowymi znaczkami pocztowymi, jednakże w tym wypadku nadawca obowiązany jest nakleić znaczki o wartości trzykrotnie wyższej od przewidzianej w taryfie dotychczasowej.

2. Inne opłaty pocztowe oraz opłaty telefoniczne i telegraficzne mogą być w okresie od dnia 30.X. 1950 r. do dnia 5.XI. 1950 r. uiszczane w dotychczasowym pieniądzu w stosunku przeliczeniowym podanym w § 9 ust. 2 tj. 100 złotych dotychczasowych równe 1 złotemu w nowym pieniądzu.

3. W związku z tym sprzedaż znaczków pocztowych, opiewających na złote dotychczasowe, odbywać się będzie po dniu 29.X. 1950 r. po cenie odpowiednio przeliczonej, a mianowicie w stosunku przeliczeniowym 100 złotych dotychczasowych równe 1 złotemu w nowym pieniądzu.

§ 13. 1. Hurtownie Centrali Spożywczej i powiatowych związków gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” mogą w okresie od dnia 30.X. 1950 r. do dnia 5.XI. 1950 r. udzielić w wypadku konieczności gospodarczej kredytu towarowego prywatnym piekarniom w wysokości jednokrotnego przydziału mąki. Taki sam kredyt może być udzielony rzemieślnikom i masarzom ze strony zakładów mięsnych Centralnego Zarządu Przemysłu Mięsnego w odniesieniu do mięsa i wędlin nietrwałych.

2. Hurtownie, obsługujące sieć detaliczną, które obowiązane są w okresie od dnia 30.X. 1950 r. do dnia 5.XI. 1950 r. dokonywać sprzedaży artykułów określonych w § 9 za dotychczasowe banknoty, winny w tymże okresie przyjmować zapłatę za te towary w dotychczasowych banknotach bez naruszenia jednakże przepisów o obrocie bezgotówkowym.

§ 14. Kto utrudnia przeprowadzenie zmiany systemu pieniężnego przez zamykanie sklepu, ograniczenie sprzedaży, pobieranie wyższych cen od ustalonych obowiązującymi zarządzeniami, bądź przez inne czyny godzące w interes społeczny, ścigany będzie wedle obowiązujących przepisów z całą surowością prawa.

§ 15. 1. Zakłady handlowe (usług handlowych, żywienia zbiorowego) w sieci uspołecznionej winny być w dniu 29.X. 1950 r. zlustrowane przez upoważnionych do tego inspektorów. To samo odnosi się do prywatnych zakładów uprawnionych do sprzedaży spirytusu i wyrobów Polskiego Monopoli Spirytusowego. Zakłady, o których mowa wyżej, mogą być otwierane w dniu 30.X. 1950 r. jedynie w tym przypadku, jeżeli zostały one zlustrowane w dniu 29.X. 1950 r.

2. W wyjątkowych przypadkach lustracja zakładu może się odbyć w dniu 30.X. 1950 r. rano przed jego otwarciem.

§ 16. Prezydya wojewódzkich (m. Warszawy i Łodzi), miejskich, powiatowych oraz gminnych rad narodowych obowiązane są w okresie od dnia 29.X. 1950 r. do dnia 5.XI. 1950 r. rozłożyć szczegółowy nadzór nad prawidłowym i ścisłym wykonywaniem niniejszej instrukcji.

§ 17. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 29.X. 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1454.

INSTRUKCJA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 października 1950 r.

w sprawie zmiany instrukcji Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie wypłat rent, emerytur, zaopatrzeń i stypendiów w związku ze zmianą systemu pieniężnego.

W instrukcji Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie wypłat rent, emerytur, zaopatrzeń i stypendiów w związku ze zmianą systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1447) § 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 6. 1. Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki oraz Ministerstwo Zdrowia wypłaci w czasie do dnia 6 listopada 1950 r. włącznie za pośrednictwem kwestur szkół wyższych stypendystom otrzymującym stypendia w ramach Państwowego Funduszu Stypendialnego jednorazowy dodatek w jednolitej wysokości zł 70 — bez względu na rodzaj i wysokość stypendium, otrzymywanego przez stypendystę.

2. Stypendyści szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych otrzymają jednorazowy dodatek w jednolitej wysokości zł 25 — bez względu na wysokość stypendium, otrzymywanego przez stypendystę. Dodatek ten winien być wypłacony do dnia 6 listopada 1950 r. włącznie.

3. Prawo do dodatku, o którym mowa w ustępach 1 i 2, mają ci stypendyści, którym w bieżącym roku szkolnym (1950/51) wypłacono stypendium przed dniem 30 października 1950 r.”

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1455.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 2 listopada 1950 r.

w sprawie wypuszczenia w obieg monet (bilonu) wartości 5 gr.

Prezydium Rządu w uzupełnieniu rozdziału I pkt 5 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446), zleca Ministrowi Finansów wydanie zarządzenia o wypuszczeniu w obieg monet (bilonu) opiewających na 5 groszy, z dniem 3 listopada 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1456.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 listopada 1950 r.

w sprawie wypuszczenia monet metalowych (bilonu) w wartości 5 groszy.

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wypuszcza się w obieg monety metalowe (bilon) w wartości 5 (pięć) groszy w nowym pieniądzu.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 3 listopada 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1457.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1950 r.

w sprawie cen spirytusu konsumcyjnego, wódek, likierów i innych wyrobów wódczanych.

Dane za ostatnie trzy kwartały wykazują wzrost spożycia spirytusu konsumcyjnego i wódek. Wzrost ten idzie w parze z niepokojącymi objawami rozszerzania się plag nałogowego alkoholizmu. Szkody, które ponosi z tego

powodu społeczeństwo, są poważne, zarówno materialne, jak moralne i dlatego konieczne jest podjęcie radykalnych środków dla osiągnięcia poważnego obniżenia spożycia napojów wysokoalkoholowych.

Doświadczenie wielu państw wskazuje, że wszelkie próby zwalczania alkoholizmu środkami administracyjnymi przy pomocy zarządzeń prohibicyjnych skazane są na niepowodzenie. Dlatego obok wzmoczonej, obliczonej na długofalowy efekt działalności wychowawczej, skutecznym środkiem zahamowania i obniżenia spożycia napojów wysokoalkoholowych jest wyższa cena tych artykułów. Tymczasem ceny u nas dotąd stosowane są niższe od cen analogicznych wyrobów za granicą.

Wychodząc z tych założeń, celem położenia tamy szkodliwemu wzrostowi alkoholizmu, w trosce o zdrowie ludności oraz dla uniknięcia szkód materialnych i demoralizacji, jaką pociąga za sobą rozpowszechniający się nałóg pijanstwa, Rada Ministrów postanawia podnieść z dniem 30 października 1950 r. ceny spirytusu konsumcyjnego i wódek zwykłych o 50 proc., oraz wódek gatunkowych i innych wyrobów Polskiego Monopoli Spirytusowego o 40 proc. i zleca Ministrowi Handlu Wewnętrznego oraz Ministrowi Finansów wydanie odpowiednich zarządzeń.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1458.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie dodatkowego wynagrodzenia kierowców i ich pomocników obsługujących samochody przerobione na napęd gazem wysokosprężonym.

W związku z uchwałą Prezydium Rządu z dnia 6 września 1950 r. w sprawie oszczędności paliw i smarów w gospodarce samochodowej i rolnej (Monitor Polski Nr A-98, poz. 1235) do czasu wydania nowego regulaminu płac kierowców ustaliam następujące zasady dodatkowego wynagradzania kierowców i ich pomocników, obsługujących samochody przerobione na napęd gazem wysokosprężonym:

§ 1. 1. Kierowcy i jego pomocnikowi, obsługującym samochód o napędzie gazem wysokosprężonym, przysługują dodatkowe wynagrodzenie, uzależnione od ilości przejechanych kilometrów.

2. Za każdy kilometr przejechany przy użyciu gazu dołatek ten wynosi: dla kierowcy 6 (sześć) gr, dla pomocnika kierowcy 3 (trzy) gr.

§ 2. Dodatek, o którym mowa w § 1, nie przysługuje w przypadku, gdy samochód zużył zamiast gazu mieszanki benzynowej w ilości większej niż 6% w stosunku miesięcznym zużytego gazu, chyba, że użycie mieszanki benzynowej było spowodowane:

1) wadliwą pracą instalacji gazowej, stwierdzoną przez warsztat przeprowadzający okresowe badanie w „karcie ewidencyjnej instalacji gazowej samochodu”,

2) potwierdzoną odmową sprzedaży gazu przez stację tankowania (np. przy awarii na stacji),

3) doraźną pracą samochodu w miejscowościach nie posiadających stacji tankowania gazem lub odległych ponad 30 km od najbliższej stacji tankowania,

4) wyczerpaniem się zapasu gazu w butlach w czasie postoju samochodu w naprawie — co powinno być protokółarnie stwierdzone przez warsztat dokonujący naprawy.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

1459.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 października 1950 r.

w sprawie organizacji wewnętrznej i podziału czynności w wojewódzkich oraz powiatowych komisjach planowania gospodarczego.

Na podstawie § 14 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcji Nr 6 w sprawie organizacji i zakresu działania wojewódzkich oraz powiatowych komi-

sji planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr A-57, poz. 658) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się organizację wewnętrzną i podział czynności w wojewódzkich i powiatowych komisjach planowania gospodarczego, określone w instrukcji, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Postanowienia, dotyczące wojewódzkich komisji planowania gospodarczego, stosuje się odpowiednio do komisji planowania gospodarczego przy prezydiach rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

3. Postanowienia, dotyczące powiatowych komisji planowania gospodarczego, stosuje się odpowiednio do miejskich komisji planowania gospodarczego przy prezydiach rad narodowych miast, stanowiących powiaty miejskie.

§ 2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (P.K.P.G.) tworzyć komórki organizacyjne inne, niż określone w załączonej instrukcji lub znosić komórki organizacyjne w tej instrukcji wymienione.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z St. Jędrzychowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego
z dnia 25 października 1950 r. (poz. 1459).

INSTRUKCJA

o organizacji wewnętrznej i podziale czynności w wojewódzkich i powiatowych komisjach planowania gospodarczego.

CZĘŚĆ I. WOJEWÓDZKIE KOMISJE PLANOWANIA GOSPODARCZEGO.

§ 1. 1. Na czele wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego (w. k. p. g.) stoi przewodniczący, którym powinien być jeden z zastępców przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Przewodniczącego w. k. p. g. zastępuje jeden lub dwóch wiceprzewodniczących.

§ 2. 1. Przewodniczący w. k. p. g. kieruje całokształtem działalności w. k. p. g.

2. Przewodniczącemu w. k. p. g. podlegają bezpośrednio:

- 1) Referat Personalny,
- 2) „ Organizacyjno-Administracyjny,
- 3) Sekretariat.

§ 3. 1. Wiceprzewodniczący w. k. p. g. kierują sprawami, zleconymi im przez przewodniczącego w. k. p. g.

2. Przewodniczący w. k. p. g. wyda pisemne zarządzenie wewnętrznego ustalające zakres kompetencji poszczególnych wiceprzewodniczących.

§ 4. 1. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego mają następującą organizację wewnętrzną:

A. Działy:

- 1) Dział Planów Zbiorczych (znak P):
 - a) Referat Koordynacji Planów (znak P 1),
 - b) „ Programowania Prac, Inspekcji i Szkolenia (znak P 2),
 - c) Referat Kontroli Wykonania Planów (znak P 3),
- 2) Dział Inwestycji i Budownictwa (znak I):
 - a) Referat Planu Inwestycyjnego i Budownictwa (znak I 1),
 - b) Referat Sprawozdawczości Inwestycyjnej (znak I 2);
- 3) Dział Lokalizacji (znak L):
 - a) Referat Planów Przestrzennych (znak L 1),
 - b) „ Lokalizacji (znak L 2),
- 4) Dział Statystyki (znak S):
 - a) Referat Organizacji Statystyki i Inspekcji Statystycznej (znak S 1),
 - b) Referat Koordynacji Statystyki (znak S 2),
 - c) „ Opracowań Statystycznych (znak S 3);

B. Sekcje:

- 1) Sekcja Przemysłu i Rzemiosła (znak PR):
 - a) Referat Przemysłu Miejsowego (znak PR 1),
 - b) „ Spółdzielczości Pracy i Rzemiosła (znak PR 2);